26/10/2021

Κιλκισίου: Παράδειγμα πνευματικής ζωής ο Άγιος Δημήτριος

/ Επικαιρότητα

Με ιδιαίτερες τιμές η Θεσσαλονίκη τιμά και φέτος τον πολιούχο της Άγιο Δημήτριο. Στον πανηγυρικό Πολυαρχιερατικό Εσπερινό χοροστάτησε ο Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Ο Μητροπολίτης Κιλκισίου αναφέρθηκε στον βίο του Αγίου τονίζοντας την αφοσίωση του στην Εκκλησία. Μίλησε για την ζωντανή παρουσία του Αγίου στην πόλη και για την θαυμαστή προσφορά του σε κάθε κρίσιμη περίοδο για την Θεσσαλονίκη. «Ο Άγιος Δημήτριος δικαιώθηκε μέσα από την πίστη» σημείωσε ο Σεβασμιώτατος και συμπλήρωσε ότι «είναι ένα λαμπρό παράδειγμα για την πνευματική μας ζωή. Είναι ο σύντροφός μας στα δικά μας προβλήματα, στις δικές μας ανησυχίες. Μας ελευθερώνει και μας ενδυναμώνει με την ιδιαίτερη χάρη του, ώστε να αγαπήσουμε την πνευματική άσκηση».

ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΑΝΑΤΥΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βαθιά συγκίνηση στον Πανηγυρικό Εσπερινό

για τον Πολιούχο Άγιο Δημήτριο (ΕΙΚΟΝΕΣ)

Διαβάστε ολόκληρη την ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

Παναγιώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμε,

Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς,

Ευλαβέστατοι Πρεσβύτεροι και Διάκονοι,

Λαέ του Θεού ευλογημένε με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος και την πρεσβεία του Αγίου μας, του Πολιούχου της πόλεως των Θεσσαλονικέων, του Αγίου ΜεγαλομάρτυροςΜυροβλήτου και Χριστομιμήτου Δημητρίου

Με ιερή συγκίνηση προς τον Άγιο Δημήτριο και με υιική ευγνωμοσύνη προς τον Παναγιώτατο Άγιο Θεσσαλονίκης, βρίσκομαι σήμερα, αυτή τη λαμπροφόρο ημέρα για τη συμπρωτεύουσα του Ελληνικού κράτους, την συμβασιλεύουσα του Βυζαντίνου και, για όλο τον Ορθόδοξο Χριστιανικό κόσμοχοροστατών και ομιλών στον πανηγυρικό εσπερινό της εορτής του Αγίου Πολιούχου μας Δημητρίου.

Ως Θεσσαλονικεύς, ως ιερόπαις του Ιερού Περικαλλούς τούτου Ναού από τριακονταπενταετίας, και ως κλητός του Επαναπατρισμού μου εις τηνΑγιοτόκο και Ηρωική γη της Ελληνικής Μακεδονίας μας, ως Ποιμενάρχης και Μητροπολίτης της γειτονικής Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου, με τον ευλαβή, προσφυγικό και ευγενή λαό, επιτρέψτε μου παρακαλώ, πριν καταθέσω τους ταπεινούς λόγους μου, που αναβλύζουν από την κατάνυξη της ψυχής μου, να αναφωνήσω μαζί με τον Άγιο Νέστορα προς τον Άγιό μας: «ο Θεός του Δημητρίου βοήθει μοι»
Ο μεγάλος ευεργέτης της τοπικής και της καθόλου Εκκλησίας, ο Άγιος Μεγαλομάρτυρας Δημήτριος, που γεννήθηκε, έζησε, μαρτύρησε και Αγίασε σ’ αυτά εδώ τα χώματα, σήμερα και αύριο, τιμάτε λαμπρά και με πολύ χαρά και αγαλλίαση, υμνολογούμετου Αγίου ονόματός του, τη σταθερή και αταλάντευτη πίστη του προς τον Θεό και την απόλυτη αφοσίωσή του στην Αγία Εκκλησία.
«Τω Αθλοφόρω του Χριστού τα νικητήρια, ως τροπαιούχω σοι πιστοί συμφώνως μέλπομεν, αγαλλόμενοι Δημήτριε μυροβλήτα…» ψάλλουν οι χοροί των ιεροψαλτών και αναδεικνύουν ευχαριστιακά και δοξολογικά μία σχέση ενότητας όλων μας με τον Προστάτη και Πολιούχο μας, Άγιο Δημήτριο.

Ο Άγιός μας, από τα σημεία της λαμπρής ζωής Του, προσέλαβε δύο επίθετα: Μυροβλύτης και Χριστομίμητος.

Ο Νεαρός Χιλίαρχος του Ρωμαϊκού Στρατού, με την ιεραποστολική του δράση και την ακλόνητη πίστη του στον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό, μαρτύρησε και ετάφη στον τόπο του μαρτυρίου Του. Ακριβώς εδώ όπου βρισκόμαστε!

Και ο τάφος του Αγίου μεταβλήθηκε σε βαθύ φρέαρ που ανέβλυζε μύρο άφθονο και έρεε έως την θάλασσα και ευωδίαζε την Χάρη και τα αρώματα του Αγίου Πνεύματος, που πιστοποιούν, ότι ο Άγιός μας, διαχειρίστηκε την προσωπική κλήση του Θεού προς όλους τους Χριστιανούς : «Άγιοι γίνεσθε» (Πέτρου 1,16) κατά τρόπον υποδειγματικό και οδηγήθηκε στη Βασιλεία Του.
Ο Αθλοφόρος Δημήτριος θαυματουργεί παντού, όπου υπάρχει ανάγκη και όπου ζητείται η βοήθειά Του, στην πόλη, στα τείχη, στα σύνορα, στη θάλασσα, στο Ναό Του και κυρίως στον τόπο όπου βρίσκονται τα ιερά λείψανά Του, στο κιβώριό Του.

Ο Άγιός μας λαμβάνει την Αγιοπνευματική σπάνια ευλογία της μυροβλυσίας και

της ιατρικής θεραπείας, ακριβώς, επειδή είναι Χριστομίμητος. Η αλήθεια του Δημητρίου είναι η αγάπη του Χριστού. Η διακύβευση της Αλήθειας είναι το βαθύ πάθος.

Αδελφοί μου,

Αδιανόητη, είναι η αλήθεια που δεν την αγαπάμε! Διότι ποτέ δεν αγαπούμε τίποτα, έστω και την αυθεντικότερη πραγματικότητα και τη μοναδικότερη αλήθεια, εάν αυτή δεν μας ξεπερνά! Εάν αυτή δεν μας σαγηνεύει! Εάν δεν μας προκαλεί δέος και θαυμασμό! Εάν δεν μας παρουσιάζει την ομορφιά του βαθύτερου και πνευματικότερου εαυτού μας.

Ο Χριστομίμητος Άγιος Δημήτριος, ζει στην ομορφιά του Θεού, ζει στη Χάρη Του, ζει το Πάθος με λαχτάρα, διότι, θαυμάζει και αγαπά τον Χριστό, διότι φωτίζει την ύπαρξή Του από τον λόγο του Κυρίου μας: «Εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η ζωή» (Ιωαν 14,6). «Εγώ ειμί το Φως του κόσμου• ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτία• αλλ’ έξει το φως της ζωής» (Ιωαν 8,12).
Βρισκόμαστε σήμερα λοιπόν, αδελφοί μου Χριστιανοί, στην πανηγυρική εορτολογικά ημέρα του Αγίου Δημητρίου.

Βρισκόμαστε στον τόπο του μαρτυρίου Του. Εδώ ακριβώς όπου βασανίστηκε και θανατώθηκε και έχυσε το Αγιασμένο αίμα Του για τον Χριστό.

Βρισκόμαστε εδώ ακριβώς, στον Τόπο της αγάπης Του. Εδώ ακριβώς, στον τόπο της αλήθειας Του.

Από αυτόν εδώ τον ευλογημένο και μαρτυρικό Άγιο τόπο, όλη η οικουμένη διδάσκεται τον τρόπο με τον οποίο βλέπουμε, κατανοούμε και ζούμε την ενότητά μας με τον Άγιο Δημήτριο, τον Άγιό μας. Την ενότητά μας, με την κοινή μας αγάπη, τον Σωτήρα Χριστό.

Ο Άγιός μας, ως πιστοποίηση της αλήθειας του Χριστού, μας προσφέρει διαχρονικά αναρίθμητα θαύματα, προσωπικά και συλλογικά, τα οποία και κατατάσσονται σε ιαματικά, λατρευτικά και πολιουχικά.

Ο Άγιός μας επεμβαίνει στην προσωπική μας σωτηρία αλλά και στη σωτηρία της πόλεώς Του και την σώζει από σεισμούς, από επιδρομές, από λοιμούς και λιμούς.

Ο Άγιός μας πρωτοστάτησε στην απελευθέρωση της πόλεως το 1912• είναι γεγονός συμβολικό και καθόλου τυχαίο, ιδιαίτερα όταν μελετήσουμε τις ιστορικές καταγραφές των γεγονότων που έλαβαν χώρα την 26η Οκτωβρίου του 1912, μέσα

στις ψαλμωδίες και τις πανηγυρικές ιαχές και τον παλλαϊκό ενθουσιασμό κατά την ώρα που κυμάτισε η γαλανόλευκη σημαία με τον σταυρό στο Διοικητήριο της Πόλεως.

Ο Άγιός μας είναι και ο ελευθερωτής μας.

Αδελφοί μου Χριστιανοί,

Ο Άγιος Δημήτριος δικαιώθηκε μέσα από την πίστη Του.

Ο Άγιός μας είναι ένα λαμπρό παράδειγμα για την πνευματική μας ζωή. Είναι ένας δείκτης πορείας. Είναι ο σύντροφός μας στις δικές μας ανησυχίες, στα δικά μας προβλήματα, και μας ελευθερώνει από δισταγμούς, φόβους και πνευματικές οπισθοχωρήσεις. Μας ελευθερώνει και μας ενδυναμώνει ως πόλος έλξεως, με την ιδιαίτερη Χάρη Του, ώστε και εμείς να αγαπήσουμε την πνευματική άσκηση και να γίνουμε, όπως κι εκείνος, Χριστομίμητοι!

Εδώ είναι ο τόπος της αγάπης και του μαρτυρίου Του. Εδώ είναι και ο τρόπος για τον καθένα από εμάς. Από το Θυσιαστήριο του ουρανού, μας ενώνει και μας ευλογεί.

Ας σκύψουμε ευλαβικά ενώπιον των Χαριτοβλύτων Ιερών και Αγιασμένων λειψάνων Του και ας ζητήσουμε, όπως ζητούμε, ολόψυχα και εγκάρδια, την μεσιτεία Του, την πρεσβεία Του και την προσευχή Του.

Εάν το πράξουμε αυτό, εάν το πράττουμε καθημερινά, θα έχουμε ανταποκριθεί στην κλήση του Θεού: «Άγιοι έσεσθε» (Α’ Πετρ 1,16) και θα έχουμε μιμηθεί τον τρόπο του Αγίου Δημητρίου.

Παναγιώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Τίμιο πρεσβυτέριο και διάκονοι,

Αδελφοί Χριστιανοί,

Περαίνοντας τον λιτό και καρδιακό μου λόγο, παρακαλώ να δεχθείτε μία εξομολόγησή μου, ως προσωπική μαρτυρία αλήθειας του τόπου και του τρόπου του Αγίου μας. Το έτος 1984 πρωτοήρθα στον Ιερό Ναό του Αγίου ως διακονητής του Ιερού. Το έτος 1986, στις 26 Οκτωβρίου το βράδυ, έζησα μαζί με κάποιες δεκάδες άλλων ανθρώπων την μυρβολυσία του Αγίου μας.

Είδα, με τα χοϊκά μου μάτια, το παχύρρευστο μύρο του Αγίου Δημητρίου να έχει καλύψει όλη την τίμια κάρα Του. Εισέπνευσα την άρρητη ευωδία Του, η οποία, για τρεις ολόκληρες ημέρες κατέκλυζε όχι μόνον το Ιερό του Ναού αλλά και τους πέριξ αυτού δρόμους. Ήταν τέτοια η έκπληξη, το δέος, η υπαρξιακή συγκίνηση, ο θαυμασμός και η αγάπη που ένιωσα, ώστε καθημερινά από τις 6 το πρωί έως τα μεσάνυχτα βρισκόμουν στον Ναό- όπου αξιώνομαι σήμερα να χοροστατώ ως Επίσκοπος και Μητροπολίτης της Αγίας μας Εκκλησίας- για να μπορώ να εισπνέω την παρουσία του ελευθερωτού, Μυροβλήτου και Χριστομιμήτου Αγίου Δημητρίου.

Αυτή η καταλυτική εμπειρία του τόπου και του τρόπου του Αγίου Δημητρίου, υπήρξε και υπάρχει στη συνείδησή μου ως σημείο εκπληρώσεωςτου: «πάντα ελκύσω προς εμαυτόν» (Ιωαν 12,32).
Ας είναι δοξασμένο το όνομα του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Δημητρίου και ας χαριτώνει όλο το πλήρωμα της Εκκλησίας, ώστε η αγάπη μεταξύ των πιστών, ως κοινωνία Αγίων, να κραταιώνει την ενότητά μας, με τον Σωτήρα και Λυτρωτή μας, Ιησού Χριστό.

Αμήν

Φωτογραφίες: Ραφαήλ Γεωργιάδης